

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.706/2017/8.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

Az alperes: alperes neve (fél címe 1), mint a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal jogutódja

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 6.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. május 18-án kelt 20.K.30.076/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.30.076/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgár felperes 2012. november 28-án érkezett Zürichbe egyszeri beutazásra és harminc napos tartózkodásra jogosító keresőtevékenység folytatása célú vízum birtokában. Magyarországra történő beutazását követően részére érvényes tartózkodási engedély került kiadásra. A felperes legutóbb 2015. október 7-ig érvényes keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedéllyel rendelkezett, 2015. július 23-án ennek meghosszabbítását kérte.
- [2] Az elsőfokú hatóság határozatában a kérelmet elutasította, egyben a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította. Az indokolás szerint a felperes nem igazolta magyarországi tartózkodási célját, megélhetését vissza- vagy továbbutazásának anyagi fedezetét, valamint egészségügyi ellátásra való jogosultságát, illetve megélhetésével kapcsolatban valótlan tényt közölt.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2016. augusztus 15-én kelt 106-T-40511/5/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, ezzel egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította. Kötelezte, hogy az Európai Unió tagállamainak területét a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül bármely határátkelőhelyen keresztül hagyja el.
- [4] Az indokolás szerint a felperes által kérelme mellékleteként benyújtott munkáltatói jövedelemigazolásban rögzítést nyert, hogy a felperes 2015. február - június hónapokban a ... Kft.-nél (a továbbiakban: Kft.) dolgozott, munkaviszonya 2015. július 24-én szűnt meg. A Kft. adószáma és közösségi adószáma kényszertörlési eljárás miatt 2015. április 14-én törlésre került, ezért a felperes 2015. április 15. napjától nem szerezhette jogszerű jövedelmet a Kft.-től. A tartózkodási engedély megszerzése érdekében a felperes a hatósággal hamis adatot közölt. A Kúria 2/2015. KJE jogegységi határozatában (a továbbiakban: Jogegységi határozat) kifejtette, hogy az adatközlő tudatállapota nem vizsgálható. Az alperes a fentieket meghaladóan rögzítette, hogy a felperes magyarországi megélhetése nem igazolt. Az alperes döntését a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés f) pontjára, 18. § (1) bekezdés a), b) pontjaira, valamint a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (5) és (6) bekezdéseire alapította.

A kereseti kérelem

- [5] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresettel támadta az alperes határozatát kérve annak

bírószági felülvizsgálatát.

Az elsőfokú ítélet

- [6] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította, az indokolásban felhívta a Harmtv. 13. § (1) bekezdés f) pontját, 18. § (1) bekezdés b) pontját, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1), 339. § (1) bekezdéseit, valamint a Jogegységi határozatban írtakat.
- [7] Hangsúlyozta, hogy a Kft., ahol a felperes bejelentése szerint a munkáját végezte 2015. április 4-e óta kényszertörlesztés alatt áll, adószáma és közösségi adószáma is törlésre került. A felperes hamis adatot, valótlán tényt közölt, mikor azt adta elő, hogy ettől a cégtől kapott munkabért. A felperes a keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelme során a jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot közölt, mely a valótlán tartalmú okirat benyújtásával megvalósult.
- [8] A bíróság egyetértett azzal az alperesi megállapítással is, hogy a felperes igazolt megtakarításának összege nem elegendő arra, hogy fedezze magyarországi tartózkodási idejére megélhetésének és lakhatásának költségeit. A tartózkodási engedély meghosszabbításának elutasítása a fenti két indokra alapítottnan jogszerű.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Kifejtette, hogy őt mint munkavállalót sem az idegenrendészeti, sem a foglalkoztatási, sem az adóztatási jogviszonnyal kapcsolatos jogszabályok nem kötelezik bejelentésre, adatlapok megküldésére az idegenrendészeti hatóság, illetve az adóhatóság irányába. Amennyiben a munkáltató esetlegesen elmulasztott valamely bejelentési, adatszolgáltatási kötelezettséget teljesíteni, az a felperesnek nem róható fel. A munkáltató az adóhatóság felé önellenőrzési jogát megfelelően gyakorolta.
- [10] A felperese nézete szerint a Kúria álláspontjának megfelelően a hamis adatszolgáltatás megvalósulásához szükség van arra, hogy a kérelmező ügyfél tisztában legyen azzal, hogy az általa szolgáltatott irat formailag és/vagy tartalmilag hibás. A felperesnek nem lehetett tudomása arról, hogy a foglalkoztató egyrészt nem tett eleget bejelentési kötelezettségének, másrészt vele szemben kényszertörlesztési eljárás van folyamatban. A felperes terhére hamis adatszolgáltatás - a jogerős ítéletben írtakkal szemben - nem állapítható meg.

- [11] A Harmtv. 13. § (1) és 15. § (1) bekezdésének együttes értelmezéséből a felperes szerint nem olvasható ki, hogy amennyiben a külföldi a 13. § (1) bekezdésben meghatározott feltételek közül valamely feltételt nem tudja igazolni, akkor a hatóság mellőzheti a jogszabály által megkívánt további feltételek vizsgálatát. A jogalkalmazó köteles a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében megjelölt feltételeket azonos súllyal vizsgálni, ezek között sorrendet nem állíthat fel. Az alperes eljárása a fentieknek nem felel meg, így nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének.
- [12] Az alperes megsértette a közigazgatási hatósági eljárásról és szolgáltatásról szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 45. § (4) bekezdésében foglaltakat, mert a szakhatóság támogató állásfoglalása ellenére hozta meg elutasító döntését.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [15] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [16] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le.
- [17] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) és f) pontja értelmében száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarországon területén, aki d) igazolja beutazása és tartózkodása célját; f) tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel.
- [18] A 20. § (1) bekezdés a) pontja szerint keresőtevékenység folytatása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, akinek tartózkodási célja, hogy a foglalkoztatásra irányuló jogviszony alapján, ellenérték fejében, más részére, illetve irányítása alatt tényleges munkát végezzen.
- [19] A Vhr. 29. § (5) bekezdése alapján a harmadik országbeli állampolgár a kilencven napot meghaladó tartózkodáshoz szükséges anyagi fedezettel akkor rendelkezik, ha ő maga vagy részére családtagja a rendelkezésére álló jogszerűen megszerzett jövedelemből, illetve vagyonból megélhetésre, lakhatásra, kiutazásra, valamint szükség esetén egészségügyi ellátása költségeit biztosítani tudja.

- [20] A 29. § (6) bekezdés g) pontja kimondja, hogy a kilencven napot meghaladó tartózkodásra jogosító vízum, valamint a tartózkodási engedély kiadására irányuló eljárásban a megélhetés különösen az alábbiakkal igazolható: g) a kérelmező által Magyarország területén folytatni kívánt vagy folytatott jogszerű keresőtevékenységből származó jövedelem igazolásával.
- [21] A fenti jogszabályhelyek együttes értelmezése körében a Jogegységi határozat indokolásában a Kúria kifejtette, hogy ez egyfelől azt jelenti, hogy a harmadik országbeli állampolgár a magyar jogi előírások betartásával létesít munkaviszonyt, érvényes munkavállalási engedéllyel és munkaszerződéssel rendelkezik, mely alapján ténylegesen munkát végez. Egyidejűleg azt is jelenti, hogy a jogszerű munkavégzés számára jövedelem szerzését eredményezi, amelynek jogszerűsége ugyancsak feltétel. A jogalkotó - miközben megköveteli a jogszerű keresőtevékenységet - nem mond le a jövedelem jogszerűségéről. A jogszerű jövedelem az a jövedelem, amely után a közterheket megfizették, amelynek mértékéről nem más, mint az adóhatóság rendelkezik megbízható információval.
- [22] A Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másképp nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodás jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.
- [23] A hamis adat és valótlan tény közlése vonatkozásában a Jogegységi határozat rendelkező része kimondja, hogy a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási jogosultság megszerzése, meghosszabbítása iránti eljárásban hamis adatot, valótlan tényt közöl, annak objektív jogkövetkezményeit viselnie kell. Az idegenrendészeti hatóságnak a közölt adat hamis tartalmáról vagy a tény valótlanságáról meg kell győződnie. A Harmtv. 18. § (1) bekezdése az abban foglalt jogkövetkezményt illetően (megtagadás, visszavonás) kógens előírást tartalmaz, a hatóságnak mérlegelési lehetősége nincs.
- [24] A Kúria megítélése szerint a hamis adat közlése a felperes kérelme mellékleteként benyújtott munkáltatói jövedelemigazolásban megvalósult, az azt kibocsátó társaságtól a felperes - a kényszersztörlésre tekintettel - 2015. április 15-től jogszerű jövedelmet nem szerezhette. Az alperes a jövedelemigazolásban közölt adat hamis tartalmáról meggyőződött, ennek a Harmtv. 18. § (1) bekezdésében meghatározott következményét - a kérelem elutasítását - le kellett vonnia.
- [25] A bíróságokra kötelező Jogegységi határozatra figyelemmel a hamis adatszolgáltatás körében a felperes felelőssége objektív, kimentésre csak szűk körben van lehetőség, ha a hamis adatról megállapítható, hogy nyilvánvaló tévedés vagy elírás eredménye, ez a helyzet azonban jelen esetben nem áll fenn.

- [26] A felülvizsgálati bíróság szerint önmagában az a tény, hogy a szakhatóság támogató állásfoglalást adott ki, nem teszi kötelezővé a kérelemnek való helyt adást.
- [27] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [29] A pervesztes felperes köteles az alperes részre a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [30] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetnie a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. A felülvizsgálati eljárási illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.
- [31] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. július 4.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő